

ת"פ 75306/01/19 - מדינת ישראל נגד י' ת'

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 75306-01-19 מדינת ישראל נ' ת'

בפני בעניין:	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר מדינת ישראל
ע"י תביעות ירושלים	המאשימה
נגד י' ת'	
ע"י ב"כ עוה"ד שי ויזלברג	הנאשם

גזר דין - ללא הרשעה

כתב האישום המתוקן

מעובדות כתב האישום עולה, כי ביום 17.8.2018 בסמוך לשעה 01:00 הגיעו הנאשם ובת זוגו - המתלוננת - לבלות בבר במתחם הסינמה סיטי. מארחת במקום הבהירה למתלוננת כי אסור לעשן במקום, וזו הלכה לתחנת אוטובוס בקרבת מקום והתיישבה לעשן בתחנה. הנאשם הגיע לתחנה ודרש מהמתלוננת להיכנס עמו למקום. המתלוננת סירבה והנאשם סטר לה בפניה בלחיה השמאלית. בהמשך חטף הנאשם את הטלפון הנייד של המתלוננת מידיה, עת שוחחה עם בנה. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, דיממה המתלוננת מאפה ושפתה העליונה התנפחה. בגין כל אלה קבעתי כי הנאשם ביצע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוגו, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**), וזאת מבלי להרשיעו.

מהלך הדין

הנאשם הודה בכתב האישום ללא הסדר ונשלח לשירות המבחן, כשהביע נכונות להירתם לטיפול. הדיון נדחה מעת לעת לצורך מיצוי הטיפול.

תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו מספר תסקירים. מהתסקירים עולה, כי מדובר בנאשם בשנות השלושים לחייו, גרוש ואב לשלושה ילדים ומצפה ללידת ילדו הרביעי בשעה טובה ובבריאות. לנאשם אין רישום פלילי קודם. הוא עובד לפרנסתו כנהג מונית. השירות גולל את קורות חייו של הנאשם וקורות משפחתו הגרעינית. הנאשם סיים 12 שנות לימודים ללא תעודת בגרות. לאחר סיום לימודיו התגייס לשירות צבאי ושירת תחילה כאיש אחזקה בחיל החימוש ובהמשך הועבר לחיל הרפואה. הנאשם השתחרר מהצבא מוקדם יותר מחמת מצבו הנפשי הקשור במשבר רפואי שחוו הוריו. הוא עבד

בעבודות שונות, ובשנים האחרונות הוא עובד במקום העבודה הנוכחי כנהג מונית. הנאשם קיבל אחריות מלאה לעבירה (כעולה מהתסקיר האחרון, לעומת התסקיר הראשון) ולא נפתחו לו תיקים חדשים בתקופת ניהול התיק, שנדחה מעת לעת כדי לאפשר לנאשם להשלים תהליך טיפולי. הנאשם עמד בקשר עם השירות ועבר טיפול בהתאם ליכולותיו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם הפיק תועלת מהטיפול וכן התרשם מגורמי סיכוי וסיכון, תוך שציין כי הנאשם מגלה אחריות כלפי משפחתו ופרנסתם. לנאשם אין קשר עם המתלוננת כיום. שירות המבחן המליץ על ביטול ההרשעה מחשש לפגיעה במקור עיסוקו היחיד, כנהג מונית, והמליץ על הטלת 220 שעות של"ץ במתנ"ס גוננים וכן על הטלת התחייבות.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, המאשימה טוענת כי יש להרשיע את הנאשם שכן לא הוכיח כל פגיעה קונקרטית וחמורה, וכי נוכח נסיבות ביצוע העבירה יש להטיל עליו מאסר של 6 חודשים על בסיס מתחם שנע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות לבין שנת מאסר. מאידך, הסניגור עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות בערך המוגן של שלום גופו ונפשו של האדם, האוטונומיה שלו, ויכולתו לתת אמון בקרובים לו ביותר. פגיעה בתוך המשפחה נושאת בחובה חומרה מעצם התרחשותה, כיוון שהיא פוגעת ברקמת החיים האינטימית ביותר של האדם.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: אין מדובר בעבירה מתוכננת אלא בביטוי להתפרצות כעסים, תסכול וחוסר יכולת לשלוט בתגובה; מדובר בנאשם בגיר שצריך היה להימנע מן המעשים והוא אחראי להם בלעדית; הנאשם פגע פיזית בבת זוגו וגרם לה למצוקה רגשית ונפשית, כאשר הנזק יכול היה להיות חמור בהרבה.

מדיניות הענישה הנוהגת - מנעד הענישה בעבירות מסוג זה מגוון ונעוץ בנסיבות המקרה ובנסיבות העושה. ברע"פ 2323/17 **פלוני** נ' **מ"י** (מיום 12.6.2017) בנסיבות חמורות יותר של 4 מקרי תקיפה חבלנית, נקבע מתחם שבין מס' חודשי מאסר לרבות בעבודות שירות ועד 12 חודשים, והתיק הסתיים ב-70 ימי מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית; ברע"פ 1884/19 **שמרזי** נ' **מ"י** (מיום 14.3.2019) אושר מתחם שבין עבודות שירות ל-12 חודשי מאסר והתיק הסתיים ב-5 חודשי מאסר בפועל הואיל והנאשם לא היה כשיר לעבודות שירות. שם דובר בנסיבות חמורות יותר של מספר תקיפות חבלניות; בע"פ (י-ם) 11194-01-16 **מ"י** נ' **פלוני** (מיום 6.12.2016) אושר מתחם שבין של"ץ נרחב ל-15 חודשי מאסר, ועונש של של"ץ, מאסר על-תנאי ופיצוי בנסיבות חמורות יותר, של 3 תקיפות חבלניות כלפי בת-זוג; בת"פ 16907-01-16 **מ"י** נ' **פיסחוב** (מיום 10.5.2017) קבעתי מתחם שבין של"ץ ל-10 חודשי מאסר, והסתפקתי בעונש של 180 שעות של"ץ וענישה נלווית בנסיבות חמורות ממקרונו. מפנה גם לת"פ (י-ם) 62140-12-13 **מ"י** נ' **רנ"ב** (מיום

10.1.2018) שם נקבע מתחם המתחיל משל"ץ, ומדובר במקרה החמור ממקורנו בנסיבותיו.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על של"ץ ומאסר על-תנאי ועד 8 חודשי מאסר לרבות בעבודות שירות וענישה נלווית.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: מדובר בנאשם שעד היום ניהל אורח חיים נורמטיבי ללא כל עבר פלילי; הוא עובד בעבודה מסודרת - לטעמי שליחתו למאסר, ולו בעבודות שירות, תגדע את מקור פרנסתו היציב בשנים האחרונות המהווה עוגן יציבות בחייו. בהיעדר כישורים ויכולות כעולה משירות המבחן, אובדן פרנסתו יפגע באופן קשה בו ובמשפחתו הנשענת עליו לפרנסתה; הנאשם היה משולב בטיפול והגם שזה ידע עליות ומורדות, הנאשם שיפר את קבלת האחריות שלו והפיק לקחים כתוצאה מהטיפול. מעבר לכך, הנאשם לא היה מעורב בתיקים פליליים חדשים והדבר יזקף לזכותו.

המיקום במתחם - במכלול הנסיבות, יש למקום את הנאשם בחלקו התחתון של המתחם.

אי הרשעה - בידוע, שעה שנמצא כי נאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו, יש להרשיעו. זהו הכלל. אי-הרשעה הוא היוצא מן הכלל. בע"פ 2083/96 **כתב** נ' **מ"י** (מיום 21.8.1997) קבע בית המשפט העליון כי אי-הרשעה תיתכן בהינתן שני תנאים מצטברים: הראשון, כאשר טיב העבירה מאפשר אי-הרשעה מבחינת שיקולי הענישה ליחיד ולרבים; השני, כאשר הנזק העלול להיגרם לנאשם מעצם הרשעתו הוא קונקרטי ובלתי מידתי בנסיבות העניין. ראו בהקשר זה גם את ע"פ 5985/13 **אבן** נ' **מ"י** (מיום 2.4.2014) בפסקאות 6 ו-7. אשר לתנאי הראשון, מעשהו של הנאשם מכוער וראוי לכל גנאי, אך בהשוואה למקרים חמורים יותר, ניתן לומר שהוא מאפשר עמידה בתנאי הראשון. אשר לתנאי השני, הנאשם נהג מונית, שכיר, שמרבית חייו עבד בעבודה זו. ידוע שנהגי רכב ציבורי זקוקים ל"תעודת יושר" לצורך המשך החזקתם ברשיונם, ולטעמי, הרשעתו של הנאשם תביא לפגיעה בפרנסתו ובפרנסת משפחתו. בהיעדר מקור פרנסה אחרת, מדובר בפגיעה חמורה בהתחשב בכך שזהו אירוע חד-פעמי שלא נישנה ויש לקוות גם שלא יישנה. לכן, לא מצאתי להרשיע את הנאשם.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 220 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ), אשר ירוצו החל מיום 14.11.2021 במנהל קהילתי גוננים ע"פ התוכנית שהכין שירות המבחן ובפיקוחו. הנאשם הוזרר כי אי-קיום צו השל"ץ באופן משביע רצון עלול להביא להפקעת הצו ולדיון מחודש בשאלת גזר הדין הראוי לרבות הרשעה ואפשרות של הטלת מאסר בפועל;

ב. התחייבות בסך 2,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת אלימות במשפחה לרבות איומים כלפי בן משפחה, במשך שנה מהיום. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה

שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

ג. פיצוי למתלוננת ע"ת 1 בסך 1,500 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.2.2022.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ג תשרי תשפ"ב, 19 ספטמבר 2021, במעמד הצדדים.